

O solie „interceptată” și efectele ei pe termen lung

1 octombrie 2004

Gili Cârstea

Cineva își mărturisea recent nedumerirea cu privire la insistențele noastre că solia 1888 a dorit să fie, în esență, o descoperire a caracterului lui Dumnezeu în contextul judecății finale, așa cum spuneam în postarea de ieri.

Este cunoscut faptul că cea mai mare parte din timpul alocat la Minneapolis acestui subiect a fost o dezbatere aprinsă în jurul legii din Galateni. De aici, unii au tras concluzia eronată că tânăra biserică adventistă încă nu rezolvase această problemă simplă, pe care alte denominațiuni o și arhivaseră de ani buni. Cum era posibil ca oameni studiați și cunoscători ai Scripturii să reia o dezbatere clarificată încă de pe vremea lui Luther? Uriah Smith spunea, cât se poate de contrariat, că el crede în neprihănirea prin credință de când se știe, și nu pricepe cum spune sora White că solia Jones-Waggoner este lumină nouă și solia îngerului al treilea.

Nedumerirea lui este nedumerirea multora astăzi. Ei nu înțeleg că solia a fost „interceptată” de frații cu răspundere și garată pe o linie moartă. Dumnezeu intenționa să reverse lumina soarelui neprihănirii „ca zorile,” de la întrebarea „de ce legea?” la întrebarea „ce este legea?” ca poporul Său să vadă că legea nu este altceva decât o transcriere a caracterului lui Dumnezeu. Dar „spiritul de gloată” și lipsa de seriozitate au virat subiectul către o dezbatere inutilă despre „care lege.” Noi și astăzi continuăm să pierdem timpul cu legea din Galateni, dacă este legea ceremonială sau cea morală.

Ofensat și obligat să Se retragă, Duhul Sfânt a continuat, după 1888, să ne spună despre ce era vorba cu solia prețioasă pe care dorise să o aducă la Minneapolis:

„Adevărurile soliei îngerului al treilea au fost prezentate de unii ca o teorie uscată; dar această solie trebuie să Îl prezinte pe Hristos cel Viu. El trebuie să fie descoperit ca Cel dintâi și Cel de pe urmă, ca Lăstarul din rădăcina lui David, ca Luceafărul strălucitor al dimineții. Prin această solie, caracterul lui Dumnezeu în Hristos trebuie prezentat lumii” (6T20).

Prin urmare, solia urmărea să prezinte caracterul lui Dumnezeu în viața lui Isus Hristos, înțeles complet greșit la acea oră.

„Capacitatea de înțelegere a poporului lui Dumnezeu a fost orbită; căci Satana a prezentat greșit caracterul lui Dumnezeu. Bunul și delicatul nostru Domn a fost prezentat în fața poporului îmbrăcat în trăsăturile de caracter ale lui Satana, iar bărbații și femeile care au căutat adevărul au privit la Dumnezeu așa de mult într-o lumină falsă, încât este greu să împrăștii norul care ascunde de ochii lor slava Sa” (RH 23 iulie 1889).

Oh, ce nor gros acoperă în vremea noastră ochii bisericii, care a privit la Dumnezeu sute de ani într-o lumină falsă. Cât de greu este și astăzi să împrăștie cineva acest nor! Noi studiem în detaliu viața lui Hristos, dar nu reușim să vedem în ea caracterul lui Dumnezeu. Același Hristos reproșă odată bisericii că cercetează cu zel Scriptura spre a descoperi viața veșnică, dar nu reușește să vadă că acea Scriptură este o mărturie despre Hristos, a cărui cunoaștere înseamnă viață veșnică.

Ultima nevoie a lumii, împotriva căreia Satana va lupta cu disperare, este o prezentare corectă a caracterului lui Dumnezeu. Rămășița poporului ales a fost ridicată să ducă lumii această solie, nu să se unească cu Satana în combaterea ei. Este timpul să ne definim clar prioritățile. Ca să nu se spună și despre noi, ca despre alții, că nu suntem demni de încredere când sunt în joc interese majore.

***